

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıda yer alan soruların Başbakan Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Prof. Dr. Nevin Gaye ERBATUR

CHP Adana Milletvekili

Kadınların toplum içerisinde görünür hale gelebilmeleri için kadının çalışma yaşamına katılımı sağlanmalı ve kadının ekonomik bir özgürlüğe kavuşması yönünde çalışmalar yapılmalıdır. Ancak ülkemizde toplumsal cinsiyet bağlamında kadını iş hayatından uzak tutan kimi yapılar mevcuttur. Bu yapıların başında, ev içi sorumluluklar gelmektedir. Örneğin çocuk bakımı gibi yalnızca kadına ait bir sorumlulukmuş gibi algılanan sorumlulukların devletçe üstlenilmemesi ve toplumsal algının değişimi için gerekli çabanın gösterilmemesi kadının çalışma yaşamına katılımını daha da zorlaştırmaktadır.

14 Temmuz 2004 Tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan "Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik"'in 15. maddesinde şöyle denmektedir:

"Yaşları ve medeni halleri ne olursa olsun, 100-150 kadın işçi çalıştırılan işyerlerinde, bir yaşından küçük çocukların bırakılması ve bakılması ve emziren işçilerin

çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından, çalışma yerlerinden ayrı ve işyerine en çok 250 metre uzaklıkta bir emzirme odasının kurulması zorunludur.

Yaşları ve medeni halleri ne olursa olsun, 150 den çok kadın işçi çalıştırılan işyerlerinde, 0-6 yaşındaki çocukların bırakılması ve bakılması, emziren işçilerin çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından, çalışma yerlerinden ayrı ve işyerine yakın bir yurdun kurulması zorunludur. Yurt açma yükümlülüğünde olan işverenler yurt içinde anaokulu da açmak zorundadırlar. Yurt, işyerine 250 metreden daha uzaksa işveren taşıt sağlamakla yükümlüdür.

İşverenler, ortaklaşa oda ve yurt kurabilecekleri gibi, oda ve yurt açma yükümlülüğünü, bu Yönetmelikte öngörülen nitelikleri taşıyan yurtlarla yapacakları anlaşmalarla da yerine getirebilirler.

Oda ve yurt açma yükümlülüğünün belirlenmesinde, işverenin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan tüm işyerlerindeki kadın işçilerin toplam sayısı dikkate alınır.”

Yönetmeliğin 16. maddesinde de “Oda ve yurtlardan kadın işçilerin çocukları ile erkek işçilerin annesi ölmüş veya velayeti babaya verilmiş çocukları faydalanırlar.” Denmektedir.

Yönetmelikte yer alan bu ifadeler çocuk bakımının sadece anneye ait bir sorumlulukmuş gibi algılanmasına yol açmaktadır. Oysa çocuk bakma sorumluluğu anne ile babanın ortak sorumluluğu olup, bu algının pekiştirilmesi de devletin görevi olmalıdır. Bu sebeple yanlış bir içeriğe sahip olan yönetmeliğin tekrar gözden geçirilmesi ve ilgili maddelerin babaların da çocuk bakımından sorumlu olacağı biçimde düzenlenmesi şarttır. Bu bağlamda;

1. Bahsi geçen yönetmeliğin ilgili maddelerinin çocuk bakma sorumluluğunun her iki ebeveyne eşit derecede ait bir sorumluluk olacak biçimde yeniden düzenlenmesi için bir girişimde bulunulacak mıdır?
2. Firmaların oda ve yurt açmaları için gerekli olan çalışan sayısının kadın çalışan değil de kadın ve erkek çalışan olarak düzenlenmesi düşünülmekte midir?
3. Yönetmeliğin 16. maddesinde yer alan ve erkeği ancak eşi ölmüş ise ya da velayet almışsa çocuk bakımından sorumlu tutan içeriğinin toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlayacak biçimde yeniden düzenlenmesi düşünülmekte midir?

4. Özel sektörde ilgili yönetmelik hükümlerine uyulup uyulmadığı nasıl denetlenmektedir? Bugüne dek bu maddeye uymadığı için uyarı ya da ceza alan işyeri sayısı kaçtır? Denetimi yapılan işyeri sayısı kaçtır? Türkiye’de ÇSGB tarafından denetlenmesi gereken toplam İşyeri sayısı kaçtır?